

ΘΕΑΤΡΟ ΑΛΙΚΗΣ. «'Ο μπαμπάς εκπαιδεύεται» τοῦ Σπόρου Μελά.

Προσπαθεῖ καί τὸ κοινὸν νὰ εκπαιδευθεῖ ἀλλὰ φαίνεται μᾶλλον διασκεδάζον μὲ τίς εὐτράπεζες μεταλλαγές τοῦ ταβερνιάρη Κόλλα, τίς ἀνυψώσεις τοῦ στήν κοινωνικὴ κλίμακα ἐμπρός στίς ὁποῖες μένει ἀνάλλαγος καί σκώπτῃς, καί ἐνθουσιαζόμενο μὲ τὴ διθυραμβικὴ ἐπιστροφή τοῦ πατέρα στὴ μικρὴ τάξη, τὴ μόνη ἀληθινὴ καί ζωτικὴ. Καί δὲν εκπαιδεύεται τὸ κοινὸν γιατί δὲν προβάλλουν μπρός του καθαρά τὰ ὄρια τῆς «αὐτοαναλύσεως» τοῦ ἥρωα, γιατί αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ποιεῖ καμμίαν «αὐτοκριτικὴν» ἀλλὰ παραδίδεται στὰ δόγματα τῆς μικρῆς τάξης «τέτοιος πού εἶναι» θέλοντας νὰ τὴν παραπλανήσῃ καί αὐτὴν, ἐνῶ συγγρόνως παίζει ἕναν τελείως ἀναχρονιστικὸν ρόλον ὅσον ἀφορᾷ τὸ σημεῖον τῆς ἀνελιξεως αὐτῆς τῆς τάξης. Κι' ὡς τόσο ὁ ταβερνιάρης Κόλλας εἶναι ἢ πραγματικὴ ἀγαθὴ πᾶσα τοῦ μικροαστοῦ πού φτάνει σ' ἕνα σωρὸ ἐξωτερικὲς γελοιότητες γιατί θέλει ἀκριβῶς νὰ φτάσῃ ἐκεῖ πού δὲν μπορεῖ.

Ἀσφαλῶς τὸ ἔργο θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξοργίσει τοὺς μικροαστοὺς τοὺς ὁποῖους γελοιοποιεῖ ὁ συγγραφέας χωρὶς ἴχνος «αὐτοαναλύσεως» πού θὰ μπορούσε νὰ τοὺς δικαιώσῃ διὰν ἀπεκάλυπτε τὰ αἴτια. Ἀλλὰ φαίνεται σήμερα οἱ μικροαστοὶ ἔχουν πάθει ὅ,τι καί οἱ ἀριστοκράτες

ἐπὶ Μολιέρου. Βλέποντας τὸν «Ἀρχοντοχωριάτη» δὲν ὑποπτευόντουσαν τὸ βαθμὸ τῆς δικῆς τῶν γελοιότητος.